

Men jeg indrømmer paa den anden Side Berettigelsen af de Indvendinger, der gjøres fra den anden Side, og som gaa ud paa, at vi dog som Børgere for Statskassen skulle søge at have denne Institution saa sikkert og omhyggelig bestyret som muligt, saa at den ved Siden af at opfylde sit Formaal heller ikke kommer til ved Løshed i Bestyrelsen eller deslige at angribe Statskassen, hvor det ikke er fornødent. Jeg kan meget godt forstaa, at de, der have den Mening, ville føle sig tiltalte af Forslaget under Nr. 4, medens jeg maa indrømme, at naar man yder saa betydelige Begunstigelser som dem, der her er Tale om, kan Ingen have Noget imod, om Formanden skulde godkjendes og det ene Medlem vælges af Ministeren, og det andet af Interessenterne. Jeg vilde imidlertid hellere have ønsket, at det havde staaet saaledes, at Ministeren valgte Formand, og Interessenterne de to Medlemmer; men nu staar det ikke saaledes, og uagtet jeg, som sagt, meget godt kan anerkjende de Herrers Betragtning, som sætte Pris paa dette Forslag, set fra Statskassens Standpunkt, siger jeg derfor, at nu er Forholdet saaledes, at vedtages dette Forslag, ville de Andre, der ville have Forholdet friere, derved komme til at give baade i Hofe og i Sæk, idet det ved denne Ministerens Anerkjendelse af Formanden, som han ganske vist kan effektuere saaledes, at han faar sin Villie, og desuden hans Valg af det ene Medlem, faktisk kan blive saaledes, at det er Ministeren, der bestyrer Anstalten. Jeg beklager altsaa, at Forholdet er kommet til at foreligge saaledes, at det maasse er noget for Lidt, der staar fra 2den Behandling, men formentlig bliver noget for Meget, hvis dette Forslag vedtages, naar vi se Sagen upartisk fra begge Sider. Under disse Forhold er jeg noget vanskeligt fultet. Jeg vil ikke gaa imod mine ærede Meningsfæller, og skal derfor afholde mig fra at stemme over dette Spørgsmaal. Jeg haaber dog, at selv om vi forkaste alle fire Forslag, skal Loven komme ud. Altsaa, jeg skal ikke stemme over Nr. 4, men slutter mig isøvrigt til dem, der anbefale at stemme mod de andre tre Forslag.

Roch: Det er kun en kort Bemærkning, jeg har at gjøre til det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), naar han nærede nogen Tvivl om, hvor de Eiendomme, der omhandles i Forslagene under Nr. 1 og 2,

egentlig høre hjemme. I den Henseende turde det dog være oplysende, hvad der er bestemt i Statutterne for Kreditforeningen for Kjøbstæder i Jylland. Der hedder det nemlig, at Foreningen tilstaaer kun Aaen i følgende Kjøbstadeieendomme: For det Første „Bygninger med tilhørende Grunde og Haver, som ere saaledes beliggende, at det maa antages, at de til enhver Tid kunne bortleies“. For det Andet: „Undtagen ere Bygninger, som ere opførte paa fremmed Grund, naar denne ikke er sikret enhver Cier af Bygningen for bestandig“, og for det Tredie: „Sorber, som anvendes til Avlsbrug eller til Græsning og Høstet med de Bygninger og den Besætning, som dertil maatte henhøre“. Det forekommer mig, at det dog i ethvert Tilfælde er et tilstrækkeligt Fingerring i den Retning, at de nærmest betragtes som andre Kjøbstadeieendomme.

Ville: De Bemærkninger, der af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) ere anførte mod Forslagene under Nr. 1 og Nr. 2, kan jeg forstaa, om jeg end ikke deler dem; men jeg tilstaaer, at det er mig ufatteligt, hvilken Lanfegang det egentlig er, der leder det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) til at modsætte sig dem. Han vil nemlig stemme imod dem, fordi de ere ubillige mod Kjøbstæderne. Nu maa de Herrer erindre, hvorledes denne Sags historiske Gang har været. Da vi havde den for her til 1ste Behandling, altsaa i Almindelighed, blev det fremhævet, at det var en Ubillighed, at der blev taget alle Eiendomme med paa Landet og udelukket alle Eiendomme i Kjøbstæderne, og der skete en Genstilling fra forskjellige Sider, om ikke disse Kjøbstadeieendomme kunde komme med. Den høitærede Minister erklærede, at han vilde ikke have dem med i den Forening, de kunde ikke være der, og det af forskjellige Grunde, som jeg ikke nu skal vende tilbage til. Saa blev der dog en Mulighed tilbage for at staffe nogle Kjøbstadeieendomme de store Fordele, som denne Lov skal bringe, og det er denne Mulighed, der nu har givet Anledning til de Ændringsforslag, der ere betegne med Nr. 1 og 2. Det er et Minimum af, hvad der kan gjøres, men er dog Noget, og saa er det rigtignok høist mærkverdigt at høre som Argument, at man ikke vil tilstaa nogle Kjøbstadeieendomme disse Fordele, fordi man ikke kan give dem til alle. Det er en Argumentation, der ligger alde-